

Dominica. x. post penthe.

ratus erat romanis. Tādē Vespasian⁹ adueni
ens repēte infinitā multitudinē q̄ ad festū pasce
guenerāt p̄clusit vallo munitissimo in circuitu
ut null⁹ p̄trāsiret. Int̄im p⁹ aliq̄t menses ip̄ator
roman⁹ interiē t̄ a senatu Vespasian⁹ elecc⁹ est
in ip̄atore. Qui romā aduenit Lyc⁹ filio suo in
obsidione bierlm̄ relicto. biennio ḡ obessa hie-
rusalē p̄ Lyc⁹ fuit. t̄ rāta fames vrgebat oēs q̄
gentes filijs t̄ ecōueriso. viri vrorib⁹ t̄ econuerso
cibos nō tm̄ manib⁹ s̄ etiā ex ip̄f dentib⁹ rapie-
bāt. iuuenes delicati i plateis p̄ fame exanimis
cadēbāt. Jeſimū boui aliaqz imūda in cibū su-
mebāt t̄ calciāmēta t̄ corrigias duorabāt. Inuē-
te ſe etiā mulieres p̄ prios filios comedētes ut dī
etiā in hystoria ecclāstica. Q̄t erāt ibi cadaue-
ra terrā ferore replēta ex m̄ltitudine. q̄tqz amara
specacula morientū t̄ lamēta adeo q̄ etiā Lyc⁹
cū lachrymis voce alta diceret. De⁹ tu vides q̄a
ego bec n̄ facio. Tādē finaliē bierlm̄ capta ēt̄ ſu-
dit⁹ subuersa vbi vndecies cētēna milia viroū
fame t̄ gladio pierū p̄ter mulieres t̄ puulos. et
non agitaſeptē milia vēditi sūt. Et ſic iudei xpm̄
xxx. denariis emerāt. ſic t. xxx. iudei. p̄ vno dena-
rio vēditi ſe. Fama q̄z audita q̄ diuites p̄ciosos
lapides t̄ gēmas deglutiuiſſent. ecce vna nocte
duo xpm̄iliū viscera iudeoz caproz ſe patefacta.
O ḡqz tribilia iudicia di ſe p̄ciores. Rogēz t̄c.

Dñica x. post Penth. Sermo. i. scz iuxta euā
gelium psequendo z de iactancia.

Irit **J**esus ad
quosdā q̄ i se ḡfidebat tāq̄ iusti ⁊ asp/
nabant cētos gabolā r̄c. Lu. xvii. 21
euāge. bōdierno. Xps dñs a p̄ncipio mōi volu/
it. p regla generali statuere q̄. s. boies n̄ nisi p bu/
militatē possint i celū ascēdere. p p̄f qd i p̄ncipio
creatōis mōi angelos supbiētes e celo deicēte. ⁊
etia p̄mos pentes n̄ros e padiso expulit q̄ moti
sugbia elatois (vt m̄gr i. q. sente. 8r) obediēre deo
noluerūt. Un ⁊ xps ipse dñs vt exēplū nob̄ p̄be/
ret būlīcat⁊ būlīauit sentiēp̄ fact⁊ obo. vſq; ad
mor. cruci Phil. ii. Et sic meruit exaltatiōem ce/
lestē vi ibidē scribit. Prop̄ qd ⁊ de⁊ exaltauit il
lū r̄c. Idcirco voluit bō parabolaz edocere. nut

In illo (patz i euāgeliō hodierno. *Lxx*⁹ tpe dicit Iesuś ad q̄dā q̄ i se fidebāt tāq̄ iusti z aspnabān̄ cērōs pabolā istāz dicēs. Duo hoīes alcedētī tēplū vt orarēt. vn⁹ pharise⁹ z alf publi can⁹. Pharise⁹ aut̄ stās; hec apō se orabat. De⁹ grās ago tibi q̄r̄ no sum sic cēti hoīes raptōres iniusti adulteri velut etiā b̄ publicā⁹; ieiuno bis in sabbato. decias do oīm q̄ possideo. Et publi can⁹ a lōge stās noleb⁹ ut nec ocl̄os ad celū leua/ re s̄ pcuriebat pecc⁹ suū dicēs. De⁹ apici⁹ esto mi hi pētōri. Amē dico vob; descēdit b̄ iustificat⁹ in domū suā ab illo. q̄r̄ oīs q̄ se exalrat būiliabit et q̄ se būiliat exaltabit Lu. xviij. Juxta hoc euan

gelium tria mysteria notemus p sermone.
Primū de confidentie prie 2demnatiōe.

Tercium de oratione b*u*llime.

*Zerciu de oratiois huillime cōmendatōe.
P. Sirca h̄mū de afidētie mis dēnatōe.*

Littera p[ro]mpta de h[abitu]tis p[re]dicti d[omi]ni danarior[um] sive
reprobatio[n]e ad ueritatem q[uod] ipsi d[omi]n[u]s in euangelio
voluit ostendere q[uod] d[omi]nabile est reprobadum p[er]petui sit
hoi p[ro]fide[re] i se vel sua iusticia p[ro]pria. id est. In illo
tempore sic anno ip[s]i. xxxiiij. kal. ap[ri]lis. b[ea]t[us] c[on]radus f[iliu]s an[ti]p[at]ris
n[ost]ri iustici[onis] M[ari]e. die viij. fm. Buil. dicti i[ust]itiae
ad q[ua]ndam q[uod] in se p[ro]fide. t[em]p[or]e iusti[us] t[em]p[or]e. S[an]ct[us] q[ua]ndam b[ea]t[us] q[ui]
re ho[mo] iustus no[n] d[icitur] p[ro]fide[re] in propria iusticia: cu[m] scripsi
ptura dicat "Prouer. xxvij". Iustus q[ui] leo p[ro]fides
absq[ue] fratre erit. Fugit autem ip[s]i nemici p[er]sequente[rum]. et
r[ati]o. q[ui] iustus b[ea]t[us] spem fidaz de opib[us] iusticie. q[ui] ut
magister ih[esu] sen. dicit. Spes est certa expectatio futu[ra]e
rebeatitudinis ex gratia dei et ex meritis scilicet operum p[re]uen-
tientis. R[esponde] q[ui] quis homo iustus p[ro]fide[re] d[icitur] q[ui]de[re]
deo et in ipso sparet ut patet ex his obiectiōib[us] p[re]dictis. vñ et Ly. exponit dicta autoritate[rum] sic. Iustus
q[ui] leo p[ro]fides supple de deo v[er]o in deo absq[ue] fratre
erit. q[ui] si moritur in persecutiōe i refrigerio erit. Et
sic patet q[ui] loquuntur de p[ro]fidentia q[ui] bona est i deo et
ei[us] misericordia. Sed tamen nullus homo vivens q[ui]ntūcunq[ue]
sit iustus et sanctus debet in plenitate de propria iusticia
et meritis suis p[ro]fide[re]. Et tamen de deo. et b[ea]t[us] q[ui]dupliciter
p[ro]fide[re] et p[ro]pria iusticia et i[n]c[on]tra

Pro qz h[ab]iticia est incerta.
Scđo qz est impura z mixta.
Tertia quia est infirma.

Quarto quia est inferna.

Primo inquit nō est afidēdū de m̄a i-

incerta sed et certa est an vera sicut a

falsa justicia. *Ecclesiastes*

odio dign⁹ sit sed oia in fute⁹ fuit ant⁹ incerta. Et Job. ix. eti⁹ si similes fuero hoi⁹ cip⁹ i⁹ gratia mea. Et. j. Lop. iiii. Nihil mihi sc̄i⁹ sū h̄z nō in b⁹ i⁹ stificat suz. Sc̄o qz i⁹ sticia n̄a est ipura v⁹ vicijs mira. Elsa. lxiij. Quasi pān⁹ mēstrua te oēs i⁹ sticie n̄e. s. q. pān⁹ in vna pce est mūd⁹ alia macula⁹. Et Ec̄es. viij. Nō est hō i⁹ stificat bonū t̄ n̄ peccet. Itē Prover. xx. Quis p̄ dicere: mūdū est cor meū; pur⁹ sū a p̄co. q. d. nullus. Un⁹ t̄ dīc Libyf. sup. Mat̄h. Qū mare sine pcellis tūc nos sine p̄cis. Si c̄ ei ferrū ex seipo contrahit rubiginē nūlī freqnē defigat. sic hō ex seipo ad viciū redit. Tercio qz i⁹ sticia n̄a nō est finita s̄ istobil. pōt ei qlibet hō a i⁹ sticia ercidere. Job. xv. Ecce inf̄ sc̄os ei⁹ nō m̄imurabilēs. Un⁹ nō ē fidēdū i⁹ n̄a i⁹ sticia. nā t̄ Pet⁹ xiiidēs d̄ se xpm̄ negauit. Mat. xxvi. Proinde legit̄ i⁹ vita sp̄a q̄ cū vn⁹ fr̄at̄ diceret cui dā sc̄o p̄ti⁹. ecce ille q̄ diu māserat i⁹ heremō cecidit i⁹ p̄ctm̄. sc̄us r̄ndit. Nō mireris. B. qz hō ex seipo h̄z vt cadat. poti⁹ ḡmirari deberes si p̄seuerare potuiss̄. Quarto qz i⁹ sticia n̄a nō dū ē approbata s̄ adhuc opt̄ c̄ aminari i⁹ dei i⁹ dicio. iō Gre. dt. Sepe n̄a i⁹ sticia ad crāmē diuini i⁹ dicio adducta ini⁹ sticia ē. Idez. Vera i⁹ sticia cōpassione⁹ h̄z sed falsa dedi⁹

Germoe

XXVIII

gnatōem s. spērñēdō alios vt p̄t̄z i cuāg. Un̄ bō
uit̄ sp̄ timere habz. qr̄ vt̄ Ber. ad Eugenii dīc.
Uer̄ iusq̄ se nūq̄ p̄phēdīsse putar. s. p̄fec̄t̄ iusti-
ciā h̄i oīb̄ timer. fm̄ Bedā pōis̄ eēplū di. Quid
p̄dest̄ho si rota nauis v̄l̄ cūitas bñ custodiak̄:
z vñu foramē q̄d aq̄ v̄l̄ hostes ic̄rat̄ relinq̄. sic
qd̄ p̄dest̄. s. om̄es h̄ic̄ v̄tutes z oēz iusticiā si assit
cordis elatio. z sic capia diabolo. s. purādo seip
sū magne sc̄rit̄. esse. O ḡbō noli altū sape h̄i ci-
me nec p̄fidas̄ te. O p̄cor̄ q̄nto maḡ timere ba-
bes z penitere cū etiā iust̄ vix saluab̄. P
Si dicas. quō ego q̄ m̄la bona opa feci possis
cogitare vt̄ nō p̄fidā de ill̄ h̄i tñmō de dei misē
ricordia sp̄are. Rñdef̄ q̄ tria debes cogitare d̄ b̄
Primum qr̄ certiū ē q̄ tu nō sufficiēs fulti etiā co-
gitare ill̄d̄ boni v̄l̄ illa bona facere nedū pficere
q̄ ois sufficiēria nr̄a et̄ deo ē. h̄. Lho. ii. ḡn̄ sunt
tua illa bona q̄ fecisti h̄i dei q̄ fecit illa lic̄ p̄ te. sic
fabatio ligni nō acbuiſ̄ securi h̄i artifici. Lū ḡ
nō sūt̄ tua illa bōa h̄i tua sūt̄ sola mala q̄ fecisti
n̄ potes i illis p̄fiderē nūl̄ d̄ deo q̄ ex misēdia sua
remunerat illa q̄ ip̄e opat̄ ē in te. Sc̄dm̄ cogita-
re debes q̄ si d̄e dediss̄z altē gr̄z aſ ſaciēt̄ elia bōa
opa: putu iſras̄ religionē: ieiunare: elōsynā tri-
buere z hm̄ ūi foriſt̄ ille diligēt̄ z meli⁹ feciſſet
talia q̄ tu z pl̄gr̄as̄ egis̄. Sic legit̄ de b. Frāci
sc̄o ſe būiliabat ſup̄ oēs p̄cōr̄es mūdi. dicens
le maximū p̄cōr̄. qr̄ foriſt̄ illi magni p̄cōr̄es
mel⁹ ſuire deo ſi d̄e ill̄b̄ac̄ gr̄az quā mihi (in/
q̄) p̄ſtit̄ donaſſ. Terciū cogitare debes q̄ for-
ſita te iusti z boni putās ſi fine cades z dānabe/
ris tua p̄mitate. Et ille quē peccat̄e vides queret̄
ſine z saluab̄. O ḡ carissimi tūmeam⁹ z pñiaſ
agam⁹ z p̄cā caueam⁹ qr̄ reſte p̄ſ. Oculi dñi ſup
timates eū z i eis q̄ ſperat̄ ſuḡ misēdia ei⁹. D

Lirca scdm de oris nō bone deuictatiōe sal-
uator n̄ vī sciam⁹ obfūare z cauere i isto phari-
leo voluit edocere q̄tīn⁹ nos nō faciam⁹ sīc fecit
istepbarise⁹. Prop̄ ea ēnorādū q̄ ml̄ti male et
faue orat sīc z iste pharise⁹ z iō vbi deberēt exau-
diri z iustificari. si orōe nō eraudiūfz z dēnāf:
re iste. q̄ qđēi orādo malū modū tenuit z pecca-
uit qđuplicat. Prio q̄r habuit i orādo elatōis
irreuerētia. Un dī pharise⁹ stās hec orabat. qđ
fīm Theop̄ elatū animū notat. q.d. Erecto col-
lo orabat ac si nō opteret eū genua flectere p̄ ali-
q̄ peteido: q̄a plen⁹ eēt bonis. Un Aug. li. d cura
p̄ mor. fa. docz q̄ licēn̄ sit necessariū i orōe sp̄ ge-
nufigere manusq̄ extēdere z hmōi. tñ q̄ talis
maḡ tricata⁹ anim⁹ ad orādū hūlī⁹ z feruētius
z grut sic orare. p̄ dei reuerētia. Scđo q̄r phari-
se⁹ habuit factūtā effrōtuosā p̄ticiā. cū em q̄li
berbone p̄tici hō i orōis p̄ncipio debet p̄mo se
iōm deo accusare. puer. xviiij. Just⁹i p̄ncipio est
accusator sui. z sic postea supplicare z i fine gr̄as
agere. Iste q̄ppe mod⁹ fuat etiā i missa q̄ e val-
de ordīdata oīo. vbi p̄mo sacerdos dīc p̄fīcor zē
z tāndē orat i collecti. ac i fine gr̄as agit di. Ite

missa est. Et tñ pharisæo ordine puerso apta frō te sic oratiōes incepit. Gratias ago tibi dō. q.d. nō habeo gl̄iam alicul⁹ p̄cti. p̄ q̄ veniā petam. Lōtra qd̄ Ro. iij. Q̄d̄ peccauerūt z egēt grā dei O q̄ mlti z nūc p̄ctis pleni venienti eccliam nūl curāt de formāda x̄tritōe. p̄ p̄ctis s̄z libera facie orare incipiūt. Tercio qz habuit p̄xioz p̄tem piū z p̄tūlīa di. Nō su s̄c certi ho. rap. zc. v̄l etiā b publican⁹. cū tñ q̄cūqz bñ orat dz h̄re caritatē dei z primi sine q̄ nulla oga placēt deo. vt p̄tz. l. Lbo. p. iij. Quarto qz habuit vanā oris iactātiā di. Jejuno bis i labba. zc. i b q̄ppe stulte egit. S̄c heu z nūc mlti xp̄iani faciūt stulte q̄. s̄ciu nāt a cib z tñ nō ieiuniat a vicis. nō rapiūt q̄dez alīca bona. nō adulterātur cū vrore primi decimas dant bonoꝝ p̄sessorum. z sic si iustos re purat ac pleruꝝ iactitātē z tñ n̄ p̄p̄dūt q̄ v̄e animas. pp̄as p̄ p̄ctim rapiūta deo z dāt diabolo: cū q̄ adulterat p̄ lugbiā; ira d̄ractōe z alia p̄ctā R. Sz q̄rit b. quō v̄l q̄n iactatia sic p̄ctim mor tale z sic p̄ficiūt. aut q̄n sit v̄eiale. Rñd̄t recollē gēdo fm Alex. de ales. q. q. q̄. c. t. q̄. z Tho. 2. cor. aliosq; docē. q̄ factare v̄l laudare pōt scipm̄ q̄s p̄lbo modis. Prio p̄p̄ fame sue z fuacōe: sic fecit Samuel. Reg. xij. di. q̄ nulli⁹ bouē v̄l asī nū rulerit: nec q̄nqz calūnia⁹ sit: nec opp̄ssit: nec mun⁹ accepit p̄ iudicio zc. Sūl̄ cū q̄s iculparet v̄l de h̄ timeret possz se laudare: z sic nullū ē pecatū. imo Aug⁹ dic̄. q̄ crudel⁹ ē q̄ negligit famā. q̄. q. i. Nolo. Scđo. p̄p̄ aic spem z p̄fortatōe: sic fēc rex Ezechias q̄n esaias sibi dicit. Dispone inq̄t domui tue qz morier̄. Elsa. xxvij. Et ille v̄tēs se ad p̄iectē fēdo dixit. Obsecro dñe memēto quō ambulauerim corā te in v̄itate z corde p̄fēcto. Sic z nob ē faciēdū i hora mortis reuocādo ad mēoriā bona oga vt i spe ad dēu z fortēmur. Un̄ Bre. xij. mora. dic̄. Sic dū viuim⁹ obem⁹ bona oga nrā a mēoria repellere ne extollāt: ita appropinq̄ntē exitu pleruꝝ ad mēoriā iuste re uocam⁹ vt fiduciā p̄bēat z despatū timorē q̄tūc marie occurrit p̄māt. hec ille Tercio p̄p̄ mali p̄p̄rētātē. z tūc ē p̄ctim tale q̄le ē id de q̄ se ia crat illi. puta s̄i q̄ de p̄ctō mortalē se iactat vt strēnui videat. vt de homicidio: de fraude: de latrocino: z hmōi v̄l de lenocinio z turpi ope zc. peccat̄ moralē. vñ. Bcf. Quid maḡ p̄uersi⁹ q̄ de culpa gl̄iarī siue letari de q̄b debem⁹ tristari. Poeta. Dupl'r peccat q̄ se de crūcie iactat. Si aut̄ iactat de v̄ciali ventiale ē. qz nō ē z dēu. vt q̄ iactat se de chozeisando v̄l d̄ mēdaciō iocoſo. Quarto p̄p̄ appetitū lucri z acq̄sitoꝝ. z b faciendo mēdaciō i dānu no tabile primi sic solēt aliq hypocrite. sūl̄ z alij iactates se magnū medicum a. luocatū pitū z hmōi peccat̄ mortalz. Sec̄ si n fieret i nocumētu primi qz ell̄ v̄eiale p̄ctim. vel etiā si ell̄ i nocumētu modicū: nec infēdēs noceat re i maḡtūc ell̄ v̄eiale. qz qd̄ modicū ē rō ap̄phēdit q̄sl̄ nihil. q. pbicoꝝ Quito p̄p̄ vane glie de

Dominica. X. post penthe.

lectationē. et talis cōplacētia si est in tali qd nō est
h̄ caritatē dei v̄l. prīmī nec tali intērīōe: venialē.
puta cū q̄s se laudat vt sic noīat v̄l bon⁹ socius
extimeſ v̄l ei credaſ in līcē. Si v̄o vana gl̄ia in
tātū hoi placet vt p ea faciat h̄ caritatē et dei p̄ce/
p̄a v̄l q̄ p̄ferat aliqđ h̄ gl̄iaz dei. aut iacet se su
is merit⁹ h̄re aliqđ dona dei v̄l a se h̄re: mortale ē.

Sexto de bono xp̄e v̄tū gl̄iationē. et sic si hō
in laude tali 2stituit finē morale est. Sed si ibi
nō 2stituit finē p̄ncipalē: ve sequit̄. Septio d
ipso bono xp̄e prīmī edificationē v̄l dei gl̄ifica/
tionē. sīc fecit Paul⁹. i. Lox. xv. di. Abūdāt⁹ oī/
bus laborau. z. q̄. Lox. ii. p̄la cōmēdatia d̄ se
loquit̄. et sic est meritoria iactātia. O ḡbō obser/
ua hec vt scias de iacratia cōfiteri. S

Līcā terciū būlīs orōnis cōmēdatōe sc̄z quā
fecit publican⁹ et p̄ eā meruit iustificari. Aduer/
tendū est q̄ nō q̄libet orō meret a deo p̄piciatōe
et p̄ctōris iustificationē. Sed vt meraet hec orō:
debet h̄fe 2ditōes adiūcas. vii. q̄s habuit orō
būlī publicani. Prio qdē d̄z orō fieri cū būlī
recognītōe vīcī suo p̄p̄oz p̄tōz. Nā iste publican⁹
et h̄ cōmēdaſ q̄ serēcōgscēdo p̄ctōz būliauit se
idignū putās appropīnq̄re altari. h̄ a lōge stās
orauit. nec i celū oclōs leuabat p̄ secūdā q̄ de/
um celī et angelos offēderat p̄ p̄tā. Un p̄. Ni
serere mei d̄fīm magnā misēdiā tuā r̄t. Qm̄
iniqtatē mē ego coḡsco et p̄ctōm mē h̄ me est sp̄
q. d. Si ego coḡsco et detestor p̄tā tu miseris.

Exīn naīale dībē in libro r̄p̄. d̄. q̄ in thesalia
sunt duo flumia. vnū oues ex eo bibētes fac nī/
gras. Alter⁹ aut̄ p̄p̄etas est q̄ facit eas albas.
S̄z q̄ ex v̄troz bibūt fūt varie. Sic sp̄uālīc in
hoīe sūt duo flumia. Unū sanguis carnal⁹. s. cō/
cupisētē ac vīcioz sup̄bit et auaricie atq̄ alioz
p̄tōz tāz ranaz diuersaz ebullientū i eo. iuxta
figurā fluminū egyptior̄ q̄ v̄se sūt i sanguinē et
ebullientū ranis. Ben. vii. z. viii. De h̄ flumibē/
bētes hoīes fūt nigri. i. maclati p̄ctis. S̄z alid
flumē est lachryme būlīs et penitētial. de q̄ bibē
tes fūt albi p̄ grāz mūdicē. Bēt. O felix lachry/
ma p̄nie q̄ p̄ctā emūdas: celū apīs; et ignē infer/
ni extiguis. Sc̄do cū amaro dolore et 2trītōe
Un p̄. Cor p̄tītū et būlītū deus n̄ despecies.
Ideo p̄ publican⁹ p̄cutiebat p̄ct̄ orādo: i signū
doloris cordial. q̄ cor vn̄ p̄cedūt oīa mala vīci
oūt est sub p̄ctore. T Sed di. q̄ re penitēdo
orādo sc̄z solū p̄ct̄ p̄cutre solem⁹ et nō alios
sensu oclōs aures r̄t. cū p̄ oīs sensu p̄cet hō
Ad h̄ r̄ndē r̄nōabilis fm̄ doc. q̄ radit oīm ma/
loz et p̄tōz ē in corde. iuxta dīctū ill̄ r̄pi Mat̄
thei. xv. De corde erēut cogitatiōes male homici/
dia r̄t. Et iō p̄cutif p̄ct̄ tanq̄ radit oīm: ad si/
gnificandū q̄ hō vult oīa mala a se excidere vel
eradicare. Sic cī in arbore extirpāda n̄ suffic̄ ra/
mos tm̄ rescindere h̄z op̄oz cā eradicare. sic sp̄u
alid fieri r̄t. S̄z qm̄ mala oīa q̄ p̄cedūt d̄ cor/
de p̄mo pullulat et erēut p̄ os. qm̄ Math. xij. ex

abūdātia cordis os loquit̄. Ibo bon⁹ ē modus
quē pleriqz faciūt q̄ i eucharistie eleuatiōe pece⁹
sīl̄ z̄ os p̄cutiūt. q. d. O dñe Jesu q. p̄ me in cruce
es eleuat̄ vulnerat̄ mortu⁹ r̄t. p̄pici⁹ esto mibi
q̄ te offendī corde ore et ope. Tercio vt orō me
reat̄ dei p̄piciatōe et p̄ctōris iustificatōe dz fieri
cū deuota affectō. Nā Bug. xxviii. di. c. Sedu/
lo. d̄. Orōnis voces ad aures dei n̄ dirigunt̄ ni
si cū ani affectu. Sic sc̄e p̄plicāt̄ q̄ aim detiore
eleuauit ad deū d. D̄ p̄pici⁹ esto r̄t. U S̄z
di. Et q̄ r̄ps in orōne dñica docūt̄ orare vt dīces
rem⁹. P̄ nr̄ q̄ es i cel̄ r̄t. Quare ḡ iste publican⁹
ex iſtitutiōe diuīa nō dīxit. p̄t̄ p̄pici⁹ esto. Ad d̄ di
cūt̄ doc. q̄ P̄rio: vt i oī dīcto et facto ei būlītās
cōmēdet̄. iō n̄ d̄r q̄ nomē p̄t̄ s̄z dei dīxit. Sc̄do
q̄z q̄ idignū se putauit vocari filiū dei. qm̄ oīs
p̄ctōr p̄ p̄ctm̄ facit se filiū diabol. Job. viij. Nos
ex p̄fe diabolo esti et iō oīa p̄t̄ vīl vult̄ facere.
O ḡ p̄ctōr p̄t̄m̄ sc̄e. Quarto dz orō fieri cuz
accusatiōe p̄ctōr i p̄fessiōe. ps. Dīxi p̄ficebor ad/
uer. me iniu. r̄t. Ite Prouer. xxvij. Qui abscon/
dit scelerā sua n̄ di. r̄t. Qui ac p̄fessus fuerit et res
liq̄rit ea misēdiāz 2sequit̄. Istē publican⁹ p̄fessus
est se fore p̄ctōr di. mībi p̄ctōr. Quito dz fieri
cū satissatiōis et cauēdi p̄posito ac intērīōe. Nāz
ista reqrunt̄ ad viratē p̄nie vt d̄ p̄pici⁹. s̄lēp̄z
q̄ doc. i. iii. z de p̄. di. iii. h. sine. X S̄z di. istē
publican⁹ nō fecit p̄fessiōe sacerdoti nec etiā sa/
tissfactōe leḡi fecisse. quo ḡ d̄r iustificat̄. R̄nde
tur q̄ p̄fessio sacralis. et hāc p̄t̄ r̄pi incarnatiōe d̄ p̄ce
pit vt fiat sacerdoti hoī. s. vicario r̄pi. q̄ r̄ps d̄ p̄ce
fac̄ et h̄bō q̄ dedit p̄t̄ates ligādi et soluēdi sacerdo/
tib. Et qm̄ publican⁹ p̄t̄ n̄ tenebaſ ad sacerdālē
p̄fessionē q̄z nō dū erat. p̄mulgata. iō eā nō fecit.
s̄z p̄mā tm̄. Deniq̄z satissatiōis p̄positū ondīt̄ in
h̄ q̄ manu p̄ct̄ p̄cutiebat. q̄ man⁹ oīa signifi/
cat̄: cū man⁹ sit organū organo. iij. d. aia. Item
inēno dolore satissific̄ deo. Et sic par. Sexto
cū iniuriāz remissiōe. Mārci. Lū stabitis ad
orādū dīmittit̄ si q̄d ha. aduer. a. vt p̄t̄ vī di. r̄t.
Lb̄rf. d̄. Audiuit̄ dicere: q̄z nō sū velut h̄ publi/
can⁹. nec indiḡt̄ h̄z cōpūc̄. ḡ r̄t. v. Septio
cū cruci. r̄pi et sanguis recordat̄. vñ sc̄tūs Ibo.
et doc. docēt̄ q̄ oībī q̄bī a p̄ncipio mō d̄ p̄pici⁹
at̄ est ve saluent̄. h̄ fecit p̄ fidē r̄pi et cī p̄ssionis
meritū. i. Job. iiij. Nālīt̄ d̄ filiū suū p̄piciatōe
p̄ pec. n. In hī mysteriū p̄ exēple aduertam⁹
et publican⁹ leḡi qm̄z v̄ba dīt̄t̄ i sua oratōe.
qm̄ari⁹ em̄ nūc̄ est p̄t̄m̄ ad r̄pm̄ et cī p̄ssionis.
Nā qm̄z v̄bis Maria 2cepit r̄pm̄. s. Hic mībi
fm̄ v̄bū tuū. Item qm̄z vulneribz r̄ps redemīt̄
nos: q̄s etiā retinuit̄ i resurrecīōe. Ite qm̄z v̄bis
2secat̄ corp⁹ r̄pi i hostia. Et suo mō qm̄z v̄bis
ist̄. D̄ p̄pici⁹ esto mībi p̄ctōr: iustificat̄ ē p̄publī

Sermo

XXIX

canus. Et ois p̄tōr̄ p̄dīc̄ modis dīscat hāc bre
uēorōnē dicere saltem in eleuarōe corp̄s xp̄i in
mūsa, vel dū ad lectū vadit, aut duz surgit, aut
orare incipit ut iustificet. Rogem⁹ ḡ xp̄m t̄.

Dñica eadē Sermo. q̄. sc̄z de orōnis dñice di
gnitate et salubri vtilitate.

Wō hoīes ascē

d̄ derūt̄ in t̄plū ut orarēt̄ Lu.xviij. t̄ in
euāge. bodier. Verba sunt saluatoris
nī q̄b̄ pabolice dices docet nos vt hūlīc̄ orem⁹
si volū q̄ p̄tōr̄ iustificari. p̄ponēs exēplū de pha/
riso sup̄o q̄ nil meruit orōne sua. q̄ p̄t̄ elationē.
et de publicano q̄ iustificat̄ ep̄ hūlē orationēz.
Erq̄ accip̄s argumētū. q̄ melior est p̄tōr̄ hūl̄
q̄iūl̄ sup̄o. q̄ Jac.iiiij. De sup̄bis resūst̄. hūl̄
lib̄ aut̄ dat̄ grāz. Hinc etiā Aug⁹. de vera inno/
centia de. Melior est i malis fac̄t̄ hūlīs 2fessio
q̄iūn bonis sup̄a gl̄atio. Hec ille. pat̄z et h̄ euā
galio. Jaq̄b̄ euāgelium xp̄i docet nos modū
orādi. s. hūlīlari. t̄ formā orōnis. necnō q̄ sine pe
tēda in orōne xp̄i tradidit̄ i dñica orōe Mat. vij
di. Sic etiā orab̄. P̄f̄ nr̄ q̄ es i cel̄ sc̄t̄ificet̄ nomē
tuū. Qd̄ p̄t̄ esse thēma. Silv. Lu.xi. Cum orat̄
dicte p̄t̄ sc̄t̄ificet̄ nomē tuū. Idcirco de ipsa ora
tione dñica in h̄ sermonetria mysteria declara/
bimus p̄ simpliciū edificatione.

Prīmū d̄ reuerēde dignitat̄.

Scd̄m d̄ intelligende qualitat̄.

Terciū d̄ saluberrime vtilitat̄.

A. Līca p̄mū de reuerēda dignitate oratōnis
dñicēq̄t̄ Utz̄ orō dñica sic p̄ oib̄ alijs orōni/
bus reuerēdissima. ut pote dignissima. Rō q̄lī
onis est q̄ mlt̄ videt̄ q̄ maiore affect̄ dulcediez
sentiat̄ alijs orōnib̄ q̄iū d̄euotiorib̄ p̄ suo effe/
ctu t̄ iudicio. hoc p̄t̄z p̄ exp̄iriā i pl̄ib̄. Jē publ̄i
can̄d̄ de q̄ loqū euāgelīu orauit̄ d̄euote solū p̄
becq̄n̄ḡ vba. De⁹ p̄pici⁹ esto mib̄ p̄tōr̄. t̄ n̄ di/
kto rōt̄oēz dñicā: t̄ t̄ iustificat̄ desēdēt̄. Lur̄ ḡ
h̄ obcat̄ orōnez dñica colere t̄ frēq̄ntare p̄ alijs
Ad q̄st̄ionē rñdēt̄ f̄m Rich. sup. iiiij. dli. xv. q̄. iiij
or. viij. q̄ orō dñica p̄ oib̄ alijs orōnib̄ ē dignis/
simā t̄ cōmendabilis ac efficacior̄ p̄pter tria.

Prīmo p̄pter autoris sublimitat̄.

Scd̄m propter sensus breuitat̄.

Terciū propter peritioēs vtilitat̄.

P̄uo p̄pter autoris sublimitat̄ v̄l̄ sc̄t̄itat̄. q̄a
lumm̄ oim d̄e xp̄s ore suo īmediate illā fecit t̄
discipulos docuit. alic̄ aut̄ orōnes sunt edice ab
alijs sc̄ns. Un̄ Aug. dt. Matia reuerētia ab oib̄
bus fidelib̄ c̄ribēda ē ipsi orōni dñice. q̄ ab ip̄
so sumo oim doctore facta ē. Idoq̄ n̄ obstante q̄
aliq̄n̄ q̄s maiore dulcedinē sentiat̄ i alia orōe: t̄n̄
ista et dignor̄ rōne dicta t̄ pl̄t̄ reuerēda. Si em/
gomā v̄l̄ p̄ciosū lapidēt̄ alē q̄ sterilet̄ in ore xp̄i v̄l̄
in medio cordis ei⁹ aliq̄s poss; tibi dare; nonne
matia reuerētia illū tenres. sic ē. p̄posito d̄ dñis

ca orōne q̄ sata est in ore xp̄i. Nec dubiū qn̄ p̄
celest̄ eā libi porreccā cit̄ exaudiat. q̄ videm⁹ in
ter hoīes q̄ p̄ carnal̄ maḡ exaudit rogamia fa
cta sui filii dilecti i epl̄is suis māib̄ sc̄pt̄a. Se
cūdo oīo dñica ē cōmēdabil̄. p̄p̄t̄ sensus breuita
tē. Oīo em̄ vocal̄ q̄ breuis ē t̄ fētēt̄osa cōmēdat̄
Un̄ Aug⁹. i epl̄a ad. pbā dt. Absit ab orōe m̄l̄ca
locutio h̄z n̄ desit m̄l̄ca p̄catio si feruens p̄seuerat
affectio. Dicunt̄ n̄pe t̄ frēs i egypto crebras qdē
b̄f̄orōnes t̄ eas breuissimas. Hec ille. B
S̄z̄ di. Lur̄ xp̄s dñs n̄ fecit dñica orōe lōgiōrē
h̄z t̄ breue. Rñdēt̄ q̄ p̄mo idō v̄ facil̄ addiscat̄
t̄ null̄ possit se excularē de ei⁹ lōgrāt̄ia ut hec dicit
Bern. Sc̄do vt orās eā tēdīo n̄ afficiāt̄. nā mēl̄
or̄ oīo breuior cū d̄euorē q̄z lōga cū tēdīo cor̄s
dis t̄ anxietate. vt dt. Hiero. d̄. p̄se. di. v. c. nō me
diocrit̄. Em̄ narrat̄ i li. q̄ d̄ speculu t̄ c̄p̄lo p̄. di.
ix. c̄x. c̄vij. q̄ qdā v̄go religiosa offerebat b̄t̄ v̄gi
Marie q̄t̄die. cl. salutatoēs t̄ p̄p̄t̄ m̄l̄p̄licitat̄
m̄l̄t̄ d̄euote. Cui appuit brā v̄go di. Deo t̄ m̄l̄
bi accepti⁹ ē q̄nt̄libet p̄iū seruit̄ cū d̄euotidē q̄z
m̄l̄t̄ negligenz̄ t̄ sine d̄euotē exhibitiū. t̄ monu
it v̄t̄ resallis duab̄ p̄ibus diceret d̄euote em̄. l.
Tercio xp̄s breue voluit̄ facere orōe dñicaz; vt
de⁹ p̄mp̄t̄ t̄ facil̄ exaudire nos i orōe oīderer.
Et sic p̄t̄z. Tercio oīo dñica ē cōmēdabil̄. p̄p̄t̄
peritioēs vtilitat̄. q̄ oīa q̄ p̄t̄ debet̄ t̄ desidera
re p̄tinēt̄ i ea. Un̄ sic Aug. ad. pbā dt. Quēcūq̄
v̄ba dicam⁹ orādo. nibil̄ alib̄ dicim⁹ q̄s qd̄ i ista
dñica orōe positiū ēst̄ recte t̄ p̄gruenz̄ oram⁹. hec
ille. Ideoq̄ Isid. de sū. bo. li. i. c. xxij. dt. q̄ sc̄z tāca
est efficacia dñice orōis q̄ fidei symbolū t̄ dñica
oīo p̄ tota lege p̄uul̄ ecclie ad celoz̄ reḡ suffic̄ ca
p̄pellenda. L Pro declaratiōe f̄m Rich. t̄ ali
os Nota q̄ h̄ obliquet̄ dz̄ p̄t̄e v̄l̄ d̄siderare Prio
z̄seq̄ bona. Sc̄do remoueri mala. Et q̄ i peten
do bono lūmū est ipse de⁹ quē debē⁹ lūmū dilige
re t̄ colere. iō p̄ma petitiō p̄t̄ Sc̄t̄ificet̄ nomen
tuū. i. vt nomē d̄i sc̄m i nob̄ habeat̄ t̄ gl̄ificet̄. vt
exponit̄ Aug⁹. ad. pbā. Jē sc̄dm bonū est regnū
dei possidere. iō sc̄do peti⁹. Aduciat̄ regnū tuū. s.
in q̄ p̄ueniā ad gl̄iaz̄ di. Jē t̄c̄riū bonū ē meris
tū t̄ via q̄ p̄ueniā ad regnū d̄i. s. z̄formatio vo/
lūrat̄ dei i obediat̄ p̄ oīa. iō f̄cio di. fiat vo. z̄c.
Jē q̄rrū bonū est auriliū q̄ possum⁹ nos iuuas
read merēdū z̄p̄ueniēdū. t̄ h̄ ē v̄t̄ necessari⁹ cor
pori h̄ qdē ad vitā q̄t̄idianā. t̄ aīe ad vitā p̄petuā
sc̄z sac̄m eucharistie. t̄ hūc v̄t̄ v̄t̄uq̄ p̄tim⁹
di. Panē n̄f̄m q̄t̄idianū da nob̄ t̄c̄. t̄ sic oē bonū
petim⁹ i ea. Deniq̄ t̄dēt̄ peti⁹ remoueri mala in/
ter q̄ pessimū ē malū culpe. t̄ pei⁹ etiā malo gehē
nal̄ pene vt dt. An̄. li. sil. cudinū. iō inf̄ mala re/
mouēda p̄us dici⁹. Dimitte nob̄ debita. i. p̄t̄.
vt exponit̄ Aug⁹. vbi s. Et vt h̄ mereamur addi
mus. siē t̄ nos dimic̄. t̄c̄. Jē sc̄dm malū ē c̄pta/
tiōis casus q̄ iclinat̄ ad culpā. iō dici⁹ sc̄do. Et
ne nos idū. i t̄c̄p̄arōe. Terciū malū ē pene p̄ser
tim p̄petue. iō dici⁹ c̄cio. h̄ liba nos a malo pene

Dominica. X. post penthe.

Hec ex Rich. Et sic oē maluz remoueri petim⁹
sic et antea oē bonū adipisci periu⁹ i dñica orōe
Dignissima. o salubrima oōo a dño ieu taz
breuit et optie facta. O p̄tōres. o q̄z deuotifre/
q̄ntate eam q̄ obtinēt omnia bona.

Lirca scdm vō d̄ ille lectu hui⁹ orōis q̄rit v̄c
q̄libet fidel⁹ sub necessitate salutē obligat⁹ addisce
re intelligibilis formā dñice orōis. Ad qd̄ rñdef
fm wilhel. i rōnali di. q̄ ois fidel⁹ adult⁹ postq̄
ad annos discretōis guenerit tenet q̄ntū in se est
laborare vt. s. addiscat dñicā orōez nū iuincibl
i grātia excuset eū. Nā t Aug. dt. Nescio q̄ fronte
dicat xpianū q̄ v̄ pauca v̄ba i symbolo torōe
dñica sciret n̄ curat. Un t d̄ 2se. di. viij. c. Vlos an
oia. idē Aug. dt. q̄ viri et m̄leres q̄ filios i baptis
mo suscipiunt b̄bet illos docere symbolū t orōez
dñica t ipl̄ scire ac tenere t̄. Sz nota hic tria.
Primum d̄ āno d̄ sc̄retōis. q̄ ad h̄ ei attēdi d̄z an⁹
septēni⁹ q̄ ad vltimū terminū obligatorū vt vi
det. sic t q̄ ad p̄fēliōez faciēdā p̄tis cōtē tenē
puerī circa septēni⁹ fm Host. v̄l̄ etiā an q̄n ȳ/d
den⁹ dolcapaces. vt pat̄ p̄ glo. de pe. t re. Dis.
Nā fm Sco. i. viij. di. xvij. t cois doc. pueri q̄ nō
discernūt et infrogati ad infrogata cōla nesciūt
rñdere. sil'r t furiosi. n̄ tenēt p̄fēci. t p̄ q̄n nec
ad alia b̄mōi si s̄t orōnes. sz bonū ē assuefacere
etiā tales. Scdm ē de culpa neglectōis. q̄. s. q̄
cūz p̄cētu vero v̄l̄ interpretatio negligēt addi
scere peccat dānabilr̄: cuz nolūt ea addiscere q̄ se
ad salutē opportūa fidelbō cuz b̄n possent. Nō ḡ
excusat q̄s adult⁹ n̄li et iuincibili i grātia. sic sūt
ml̄t̄ taz simplices vt n̄ possint mette cape orōne
dñicā. Tū tales enī tenēt q̄ aliquē alii modū
dēi ecorare. vt sic cuz recogſēt q̄ntū p̄t̄. E
Sic etiā narrat de qdā sc̄tissimo: q̄ in iſula qdā
manēs: nullā alia oratiōez dicere sc̄bat n̄li hec
tria v̄ba. M̄ferēt̄ cui de⁹. Accidit at b̄m̄ Amb.
ep̄m. s. nauigāt̄ a vēto i illā iſula. p̄elli. vbi senē
illū in cella rep̄git. quē inſt̄ cēta v̄ba req̄suit qd̄
orarer. Ille dirit q̄ nesciret alio dicere n̄li sic ora
re M̄ferēt̄ cui de⁹. Lui sc̄tūs Ambro. dirit. nō
sic dicere debes. sz dic M̄ferēt̄ mei de⁹. Ille ali/
q̄tēs repetiuit. Et postq̄ inde recessit sc̄tūs Amb
ros⁹ accidit q̄ sener iste obli⁹ est orōis isti⁹ for
mā traditā. de q̄ dolēs iuit p̄t̄ eū. Et ecce p̄ mare
pedibō repēt̄ p̄ illū guenit dices se obli⁹ fuisse
orōis modū. Quo vilo miraclo sc̄tūs Amb. ait
Uade t sḡ die eo mō q̄ haccen⁹ dicisti. Et iste per
mare abulās redi⁹. et sic p̄t̄ p̄positū. Tercio
notādū est d̄ forma dñice orōis q̄ xpianū fideles
dūmō nō p̄tēnāt formā ab ecclia traditaz nec ex
xp̄t̄ velint mutare; licite p̄t̄ aliq̄ addere pro
lnia clarior̄ iſellec⁹. aut. p̄ affectu deuotōis. sic
sc̄tūs p̄ Fran. solit⁹ erat addere. sc̄tissime p̄t̄ nr̄
inq̄t̄ q̄ es i cel̄ t̄. aut. p̄ varietate idiomatū sicut
p̄gruit adaptare. nā Aug. li. d̄ sensu euāgelista
rū dt. Disc̄n̄bil cuiusq̄i v̄bis obere inspicere
sz volūtate cui obet v̄ba defuire. nec mētiri quē

q̄si alijs v̄bis editerit qd̄ ille voluit cui⁹ v̄ba de
xit. Hec ille. Errat ḡp̄les q̄ difficultatē faciūt in
cōi expositōe vulgarī dicētes q̄ p̄ oia fin l̄alem
sensu debeat p̄nunciarī. Ad idē Aste. f. Un
p̄seq̄ndo declaratorie p̄tes orōnis dñice aduc/
tendū est q̄ tria p̄cipua in ea sunt p̄siderāda.

Primo q̄liter inchoatur.

Secundo qualia in ea p̄cunī.

Tercio qualiter terminat̄.

Prio inquā circa initū q̄rit q̄re voluit r̄ps for
mare dñicā orōnez vt dicere d̄ deo sc̄z p̄t̄ por⁹
q̄ dñc v̄l̄ de⁹. cuz in ecclia i orōnibō suis iſtitut⁹ t
collect⁹ dicat. Dñe d̄ oip̄tes v̄l̄ oip̄tes deus.
Rñdef fm Rich. vbi s. t Rayn. i ſu. q̄. s. b volu
it r̄ps vt i orōne deu vocm⁹ p̄t̄. Prio p̄t̄ be
niuolētā dei t amoē captādū. cu em dñs si no
mētimoris. sic t d̄. sz p̄t̄ ē amoris reverētāl. et
d̄ mag⁹ vult amari q̄ timeri. id ditit. P̄co
vt Chrys. dt. p̄t̄ fiduciā dādāz ad ipetrādū t̄ et
audiēdū. seru ei nō sp̄ ipetrāt̄ sz filij. Tercio p̄t̄
p̄cūn̄ cauendū vt doceat q̄ b̄n̄ orat d̄z eleſilj
dei p̄t̄ dilectōe: seruādo mādata t sic cauere offē
sam. Sz di. Quō de⁹ d̄z p̄t̄ boim. Rñdef q̄ p̄
mo creatōe. Sc̄o imagis imp̄ssiōe. t sic est pat
oim boim. Tercio d̄ adop̄tōe. t sic ē p̄t̄ xpianō
rū t̄. Quarto celesti hereditatiōe quā reprobū
sic electi. Rom. viij. Sifilij t beredes dei cohe. ac
xpi. Sc̄o q̄rit q̄re dici⁹: n̄t t n̄ me⁹. Rñdef fm
Rayn. q̄ null⁹ etiā ex deuotiōe d̄ dicere me⁹ sed
n̄t. cuz q̄ dicere p̄t̄ me⁹ p̄t̄ soli xpo. cuz vt ondat
q̄ n̄ vnl̄ sz m̄t̄o p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ orōnis dñl
ce formā quā p̄cēre n̄ lic̄ p̄t̄ p̄t̄ se offerido si di
ceret me⁹. Nā orō būl̄ pl̄ ē eraudibil. Eccl. xvij

Tercio q̄rit q̄re addit⁹: q̄ es i cel̄. cu d̄ sit v̄biq̄
ḡ t̄ t̄. cur n̄ dici⁹: q̄ es i t̄. Rñdef fm Rayn.
q̄ ido Prio vt ondat̄ q̄ sic Chrys. sup Mat. ait
Lū oram⁹ nō terrestria sz celestia cogitare deb̄.
Sc̄o q̄ vt sc̄iam⁹ q̄ p̄t̄ orōne. p̄ueniūt nob̄ nō
terrestria bona q̄ sūt vilia terastoria. sz celestia bo
na sumā t̄ etiā. S Sc̄o p̄siderato q̄lia pe
cunī in orōne dñicā. P̄o q̄ nota q̄ i dñica orōe
perunī septē p̄t̄ōes. Prima etiā sc̄tificet no/
mē tuū. De hac glo. sup Mat. vi. t̄ xcor. Chrys.
et Aug. di. q̄ nō p̄t̄ ve nomē dei sc̄tificet ab ho
mine coq̄ i se sc̄tūm̄. sz petim⁹ vt sc̄tificet i nob̄. i
gl̄ificet sc̄tis etiā nois sc̄tē viuere nos faciēt ne
violēt̄ p̄t̄ōm̄. Sc̄o p̄t̄ō. Adueniat regnū
tuū. Lyp̄an⁹. b̄ ē: p̄t̄ōm̄ vt adueniat nob̄ regnū
vīsōis t fruitōis diuīe p̄missiū. Sz q̄re n̄ dici⁹
veniām⁹ i regnū tuū. sed: adueniat z̄c. Rñdef q̄
ad significādū q̄ ante q̄p̄t̄ p̄uenire possim⁹ p̄ mor
tē in regnū dei: debet p̄t̄ i p̄nt̄ iſoari i nob̄ vt
adueniat regnū dī i nos p̄t̄ ḡt̄ dei ifusioē. q̄ ḡt̄
tādē p̄sumāt̄ gl̄ia. Tercia p̄t̄ō. Hic volū
tas tua sic i celo t̄ in tra. fm Hiero b̄ ē vt p̄fecte
obediām⁹ volūtati diuīe in oib̄ b̄ in tra sic t̄ an
geli i celo faciūt̄ p̄o dei volūtate. Quarta p̄t̄ō.
Panē n̄m̄ q̄tidianū da nob̄ hodie. Eccl.

docet panem quotidianum intelligit quadruplicem panis, scilicet panis necessarii ad sustentationem corporalem vite. Et panis doctrine Christi dei; quibus quotidie vivere habet homo. In corpore Christi isto spiritualiter. Mat. viii. Non in solo pane vivit homo sed et in vita. Et per ipsum intelligit panis eius charisticus et fructus diuine panis de quod Luke xiiij. Deus qui manducat panem in regno dei. Unde Mat. vi. scribit. Panem super substancialiter ratione excellente eo quod corpus Christi in eucharistia et visio ac fructus dei brachio paternum ostendit. Lucas autem capitulo xiii. scribit: quod quotidie in ecclesia dilataata est per orbem secreta ratione coicata ab aliquo sacerdote a sacerdote celebrante missam. et hoc sacratiter. Et quod spiritualiter quotidie a fidelibus consumi utrumque dignum sint ad beatam dei visionem et fructum perpetuum. Sed dicitur. Cur addidit hodie? Rudefum Raym. quod videtur amur quoniam non sum solus licet in crastinum sed paene ipsali. sic tempore docuit Mat. vi. Et cum vero panis sacramentaliter et glorie non debeat sumi in nocte culpe sed in hodie. id est die gratiae. Non queritur Utrum homo existens in peccato mortali peccet dicendo propter me. Vide enim quod sic quod cum dicere deum presul esse mentitur. quod peccator ipse est filius diaboli. ut dicit tempore Job. viii. Sicut enim dicitur: panis non mea mentitur. quod eucharistia est panis penitentium et bonorum. gratias tibi. Rudefum quod si taliter diceret presumtuosus est propter gloriam suam. si meminiret et peccaret. ut dicit Raym. et Alex. d' Ales. et patrum et obiecta. Sed si taliter dicatur dominica oratione in persona ecclesie non peccat. Ut si dicatur propter pauperem quod persona est operativa et deprecatoria; sic licet dicatur quod non licet optare ut sit filius dei per graziam et purgatum per donum eucharistie. Quinta petitio. Et dimittet nobis debita nostra. item precia. sic et nos dimittimus debitos nostro. vbi Ly. sicut non dicere equitate. quod deus sit faciliter dimittit per nos quod nos dimittamus. Sed dicit immo aliquam imitacionis filii studinemus. sed etiam Ebry lost. cum nos dimitteremus debitoribus dimittit et tu nobis. Sed dicit quod de eo quod non dimittit proximo. sed odium tenet. nonne hac petitio debet obmitte. Rudefum Raym. et Alex. ac alios quod non debet dimittere. quod non licet formam ordinis pertinere sed dicitur totum in persona ecclesie. et non in propria persona. quod sic est scriptum inter eum et patrem. Iste preterea petitio est. Ut ille qui nullum habet petiti (sic fuit misericordia Christi) debet dicere propter me. Rudefum Raym. quod nullus est legatus de habere certe est postea secundum quod nullum habeat petiti. sicut veniale. Sed si cui de habere reuelaret adhuc potest orare propter me in persona ecclesie. sic et tu Christus sic creditur orasse in persona ecclesie. ut voluntatem Christi impleret qui sic voluit discipulos orare. vnde et ipsa oratio dicitur deus. Tercia petitio. et ne nos inducas in temptationes. Aug. ad prob. Non perit ut non temptemur quod per pulchritudinem est nulla temptatione pulsari. sed petiti ne inducatur in temptationes. tunc vicamus sentiendo temptationem. Septima petitio. Sed liba nos a malo. scilicet culpe et pene et sine quod erit in inferno. Tercio tandem determinat oportet dominica per signaculum Amoris quod finit. sonat. fiat. Sed non obtemperat quod finit Raym. obmittere nec mutare vocabulum sed dicere Amorem. quod non est

greco ne latinum sed hebraicum. Ex quo tempore adiecit sic eminando ut patrum Mat. vi. quod et nos tempore sequitur. Circa tertium de saeculo. tunc dicam Amorem. lubri uelitatem Notandum quod dominica oratione multa plures uelitates perfert. Et primo valet quod ad corporis sanationis uelitatem. Unde legitur scriptus Tyburtius quod domini die transiit occurrit homo qui de alto lapsum fuerat et ita caput et oia membra quasi auerterat ut de sola ei sepultura ageret. super quem ipse cepit dicere letete oratione dominica et symbolum: et homo illi factus statim solidatus membris ictu mali nibil mali an habuisset. Secundo ad ase liberatorem. Nam in libro de speculorum explicatione dicitur. Et ex libro legitur quod dominus epis. i somniis puerum hamo aureo vidit puerum et probatorem unam pulcram mulierem ex quodam profundo. Eius gilas epis. vidit puerum in cyathario quondam oratorem super unam tumbam. quem requiriuit quod faceret. et ille ait. Pro anima misericordia mea oro propter me. Et sic interierit visione epis. et quod per orationem dominica anima marter illius libata sit. Tercio ad templum silentium et celum. leuitum acquisitorem. Nam legitur in libro de speculorum quod dominus burgensis duies suscepit quondam pauperem in domum assignans et cameram quod oratione dominice pauperem insisteret. Tertio ille duies hierosolymam iuxta filium eius in domo residens pauperem illum expulit. unde factum est quod ille per se in via multa incommoda perulit. Rediens tandem coguit hoc euenisse propter pauperem expulsorem. coegerit filium ut iret et disseret quatuor valeret per se. alioquin hereditatem sibi non cediveret. Ille ergo multos discursus et labores puerit ad quondam heremitem: quod angelus super hoc requireret deum: angelus apparatus dicit. quod vnu pauperem valeret modum culminatum usque ad celum aureis opibus. Et sic ille rediens ad patrem regnus per dominum uincit. Rogemus ergo tempore regnum.

De eadem dominica Sermonis iij. scilicet de humiliatis apud deum amarositate et ueritate ac mira opacitate.

Mnis qui se ex-

altat humiliabit et qui se humiliat exaltabitur. Lu. xvij. et in euangelio hodierno. Uerba sunt saluatoris nostri quibus insinuat quantum deo superbia displicet. et per trarium quatuor humilitas placeat. Nam tantum detestatur deus superbia hominis ut nec orationes ipsius superbi audire velit sed orationes humiliorum respicit. Juxta illud Propterea. Excelsum dominum et humilitate respicit et alta. et superbia a longe cognoscit. s. reprobando. Et iterum. Respetat in oratione humiliorum et non spexit precium eorum. Proinde ipse christus dominus posuit exempla de quadam phariseo superbo orante quem deus non exaudiuit. sed et de quadam publicano humiliante deum orante dixit quod deus illum exau-

Dominica. x. post Penthe.

divit et iustificauit. Et quod cludebat gabolam his verbis ait. Deus qui se exaltat, ut per te in themate et euangelio. Itaque iuxta thema prescriptum de huiusmodi mysteria declarabim⁹ in hoc finione

Primum dicit divinalis amorositas

Secundū dicit noticialis veritatis

Tercius dicit mirabilis salubritatis

Lirca pīnu d' amorolitate būilitatē apd de
um q̄rit vñ ē q̄ de² sūme maestatē amat i suis
electis v̄tutē būilitatē cū videā⁹ q̄ magnifici p̄nci
pes z reges i b̄ mūdo velint fuos suos pollere
ḡlia pōposa i ēqs vestib⁹ z alijs ornamēt ac di-
uiñqz z nolit appere infuos despctos ac mi-
n⁹ cultos vestib⁹ v̄l' iduros lacerat̄ tūc̄z h̄moi
Sic legiſ d' Assuero q̄ ei⁹ aulā null⁹ audebat i
gredi sacco idur v̄l' c̄tis vestib⁹: imo volebat
b̄ze purpuratos i pōpā. Hester, liij. Itē ciues et
burgenses nō diligunt̄ s̄ magi v̄cudant̄ cū vidēt
filios aut filias būiliori veste griseo v̄l' sacco ice-
dere cū sc̄iat̄ bonis abūdare. Sz ad hec r̄ndet̄ q̄
aliſ est de boib⁹ mūdanā ḡliaz diligetib⁹, z d̄ glo-
ria q̄ dei ē nō curatib⁹ qr̄ tales pōpas seclī requi-
rūc, z b̄ qñqz etiā cū piclo aie sue. qñqz aut̄ b̄z cō-
decēriā stat̄ sui licite talia volūt citra. s. deū z ad
deū ordinādo. qd̄ mltis modis pōt fieri. s. v̄l' vt
mali timeat̄ prate: aut hostes reipublice terreat̄
v̄l' de² i p̄ncipe honore: z sic de alijs. Aliſ aut̄ est
d̄ deo q̄ nulli⁹ creare bono eget; v̄tpote rex in se/
ipo maestatē infinite z ḡlie sempitne. Un̄ nō nisi
būilitatē amat i suis electis tā angells q̄ boib⁹
Ethoc plurib⁹ ratolb⁹ declarat̄ p̄sertim quiqz.

Prima ratio initiationis

Secunda exaltationis

Zercia designationis

**Quarta assimilatione
Quinta stabilitate**

Duina Itabilionis

Petra ro militaris dicitur ut hinc situ dis
buianc salutem habuere recognitio superius. Unus et Hie
ro, et testameto dicitur. Ideo builicas ad salutem hominis
est necessaria ut nulla vestimenta builitate sit de pla
cita. Ide quod ait. In vestimentis christiano vestimenta est
vestimentum maria; vestimenta fundamento omni alias vestimentis.
Iudeo dilecta propter hoc in salutem quod per builitatem
fundat structa ois spiritualibus edificata; et etiam Augustinus dicit.
Si inquit cogitas de altitudine spiritualis celsticudinis
cogita de fundamento, profunde builitatem. Exempli
Alta structura profunda regreditur fundamento. M

Scō rō exaltatiōis; qz hō exaltari nō mercē
nisi qz būilitatē. p̄e qd̄ tps dñs hāc generale sen-
tēia dictauit. Dis qz se būiliat exaltabī. Et nota
qz qz se būiliat exaltabī nō simplē s̄ triplē. Prī-
mo i p̄senti scēlo p grē visitaōes Jaco. iiiij. Deus
supbris resistit; būiliby at dat grāz, vñ Lassiodo.
sup ps. Inf̄ mediū mōdiū prāsibūt aq; qz i val-
libo aiz būiliū prāseūt aq grāz. Icē Plini⁹ i
speclo naçali diç qz qnto pomū alti⁹ i arboze si-
tuatū creuerit; tāto vt i plimū ē dulci⁹ s̄ mioris
qntitat; i 2gatōe ifserioz; qz radj⁹, s̄ sol⁹ forz⁹ su-

piora tāgūt et sic pl̄ exiccat et coquunt et hūdū su-
mūt. Sic bō altius eleuatus p̄ gl̄az deb̄ se inio-
re reputare ex hūilitate ut sit dulcior i sapore ce-
lesti. Secdo hūilis exaltabit i iudicio. vñ tuē sup-
bi di. Sap. v. H̄ys sūt. s. h̄iles q̄s aliquāt habui-
mus i dēlsū. ecce quō p̄putati sūt inē filios dei.
Tercio exaltabit i celo p̄ gl̄az. puer. xix. H̄ile
spū suscipiet gl̄ia. ¶ Tercia rō desigatōis: q̄
de statuit p̄ liḡ electōis fore hūilitate. vñ Gre. an-
mora. dīc. Evidētissimū signū dei electorū ch̄ibili-
tas sīc et reproboꝝ signū e supbia. Ethbꝝ rōem
ondit idē Gre. d. pe. dī. q̄. p̄ncipii. dī. sic. Quō bō
sine hūilitate potit ascēdere i celū q̄n etiā pm̄us
bō de gadiso et nobiles angelī p̄p̄ defecū hūili-
tatis electi sūt d̄ celo. hec ille. q. d. nullā rō h̄e
dictat ut bō supbō salutē cū supbi angelī de celo
sūt electi. Si em̄ supbia et celo delectit quō illuc-
ibit. Ad idē exēplū. Nā vñ signū p̄cipiū mortis
in aialibꝝ q̄buscū q̄s ut dīc p̄bs li. vi. aialiu ēb. li.
q̄ pecc̄ solito alti⁹ eleuati i cuius mortuis corpibꝝ
no i viuidis. Rō q̄i morte sanguis tot⁹ trāfītū
it ad cordis regiōz i auxiliū ip̄i vīte: eo q̄ corē
pm̄u viuēs et vltimū morīcs. Sic spūalr om̄is
pctōr cū i supbia eleuati corde signū b̄z morti ee-
ne. Proide si q̄rat: qd̄ faē hoiez securissimus
ut cadere nō possit. R̄ndet fm̄ Aug. q̄ sola hūi-
litas. in q̄ tāgū q̄ i era p̄strat⁹ lacz nō b̄z q̄ cadat.
Et Bēr. In nullo inq̄t alio possum⁹ i p̄nti⁹ fili-
dere et nři p̄e nisi i vñ hūilitate: cū nil aliō boni
ex nob̄ habeam⁹. Quarā rō assilatōis: q̄ hūi-
litas assilat nos xp̄o. q̄d̄ q̄d̄ hortat Mat. vi.
di. Discite a me q̄ m̄t̄ sūt et hūilis corde: et iue. req̄
em a. ve. Iē assilat v̄gini marie q̄ p̄ hūilitatem
meruit potissimum eligere i dei m̄t̄. vñ Bēr.
Budeo dicere q̄ tāco de⁹ acceptat hoiez quanto bō
hūilitatē possidz v̄tuē. Nā sup oēs elegit m̄rem
v̄ginē qnā vidit p̄ oībo fore hūilioꝝ. Preēa assi-
milat angel̄ q̄ ex hūilitate libēter mis̄trāc̄feriori-
bus: b̄z hoizo. Et qm̄ silirudo ēcā dilectōis. pue-
dit p̄bs li. de aia. ideo hūiles hoiez diligunt⁹
xp̄o et sc̄ra m̄rē ei⁹ ac angel̄ et btis oībo. Un⁹ et Nie-
ro. Nil ē qd̄ btis hoizo nos ita ḡtos et deo faciat
acceptos q̄s si vite merito magni sim⁹ et hūilita-
te ifimi. hec ille. et sic patz. ¶ Quista rō stabili-
tōis: q̄ p̄ hūilitatē 2fūat et stabiliūt̄ oīa bona in
hoie. vñ Gre. xix. li. m̄ora. Perit om̄e qd̄ agiſni
si hūilitate custodiat. Qui em̄ ceras v̄tutes sine
hūilitate 2gregat q̄sī q̄ manu puluerēt in venuſ
portat. hec ille. Sed q̄rit. nunqđ ḡ hūilitas p̄e
cellētior sit oībo alijs v̄tutibꝝ. R̄ndet q̄ v̄tutes
theologicē. fm̄ doctores theologos: ut etiā L.
sup Lu. dicit p̄cillūt v̄tutes morales co q̄ ille
v̄tutes sc̄z theologice immediae 2iūgere deo ani-
mā habēt. ut sūt fides spes charitas. humilitas
aut ē v̄tus moral̄. iō simplicē hūilitas nō p̄cēt
licet ceras oēs v̄tutes. enī q̄ v̄tutes p̄sertim iſuſe
sunt 2nere: ideo qntū crescit vna i codem boni
ne tātū crescit alfa p̄portionabilis fm̄ id qd̄ eſo-

male sicuti et vide in q̄ digitū manū eq̄liter creſci licet nō sint eq̄les inter se p̄pria mēura. sic ḡ quis fides spes & caritas p̄cellat humilitatē: m̄ quanto hō crescit i hūilitate tāto & in caritate crescit & ceter. & utrūb. & p̄ q̄s hō q̄ est hūilior d̄ merito & p̄mio maior: nō tāmō p̄p̄ hūilitatē sed & p̄ p̄ter alia p̄ vñtū zneraz sublimitatē. Unū pat̄z q̄ hūilitas ē vñ deo placita & dilecta p̄p̄ dictas rōnes. O hō sis hūilitas vñ sis deo ḡtus & carus nā Bern. dt. Lū te hūile videris cert⁹ habeto sis gnō gr̄e. Ut em̄ caritas d̄c̄ hūilitas meref: qm̄ d̄ hūilib⁹ dat gr̄am & seruat acceptā. Hec ille.

P̄ Circa scđm de vita⁹ noticia inq̄rendū ē Quālity signis aḡscit vera hūilitas fore i corde boi⁹. Ad qd̄ notada signa fm̄ Tho. ii. ii. q. clx. aliosq; tradunt. Primū est seipm̄ vilē reputa⁹ reñ Bern. hūilitatē diffiniens dicit q̄ vera hūilitas est q̄ q̄s vera sui cognitiōe sib̄q; vilesceit. Idē sup̄ can. Nō est piculū si q̄neūci⁹ q̄ minores reputes te q̄ sis. Sz̄ ḡnde malū & piculū ē si vel in modico etiollas te pl̄q̄ sis. Hec ille. Ite Basili⁹. Vera hūilitas est vt oēs hoīes nob̄ sup̄o res extim⁹. & oīb⁹ nos isferiores ac viiores reputem⁹. Nā & si q̄s in se zḡscat h̄re aliq̄ dona di q̄ alij nō bñt: itā p̄ debet i se vilesceere: cogitās q̄ s̄d̄ talis alij dediſſet h̄cōres deo elent q̄ ipse & sic vñc̄t se viłorē p̄t̄ alijs reputare vñpo⁹ temaḡ. Inq̄z. vt patuit sermōe. i. hui⁹ dñice P̄.

Em̄ ad id leḡ in vicaspa. & in speclo exēploz dist̄. h̄c̄. viii. q̄ dū br̄us Anthoni⁹ magn⁹ i cel la orare venire ad eū vor di. Anthoni needū ad mēura coriarij isti⁹ q̄ i Aletrādria ē p̄ueſti. Qui statim ad illū accessit di. Refer mibi opera tua. Rñdit ille. nescio me aliqd boni magni ppetras sensi q̄ mane surgēs ante q̄ ad opandū reside. rēdico q̄ oēs decūtate ista iḡrediunt̄ regnū di p̄p̄ iusticias suas. ego aut̄. ppter p̄tā mea sol⁹ in penas eñas ibo. sic cogito & sero ante q̄ q̄scā Tūc̄ dñis Anthoni⁹ recoguit se nō puenisse ad tāc̄ hūilitatē. Scđm signū hūilitatē vere: alteſtū p̄t̄ se nullū sp̄nere. q̄ se credit oīb⁹ viłorē. vt patuit. Terciū est dona dei q̄ h̄z in se absconde renis q̄ntū & q̄n ad honore dei & edificationē p̄t̄imi deberet illa ondēre. Jurta illud Math. v. Lucca lux vñ a. co. ho. vt vi. t̄c. Quartū ē exer̄cīa hūilitas libenſ facere. puta hūilli vestē icēde re. hūiles mores tenere. & sic de alijs. Naz. & phs. iii. Eth. p̄ generali regla dt. q̄ q̄lis vñusq; q̄s est talia dic̄ & opa⁹ & talie viuit. Hec ille. ḡ hūilitas vñ hūilit loqūs & opa⁹. Quintū est laudes & bonores despicer & cōceptū sui n̄ curare. Unde Bef. Uer⁹ hūil vult hūiliari nō hūili p̄dicari & gaudet de x̄ceptu sui. Ite Greg. Qui gliaz ho mūnū nō q̄rit cōtumelias nō sentit: nec tūmet con fundi in x̄spectu hoīm q̄ solū q̄rit placere ap̄d̄ deū. Hec ille. Et sic patet. Sexū est & vñtimū alioz dicit & q̄silij acq̄scere. Un̄ Grego. Alios

plerūq; imitari nolum⁹ q̄ nos ipsos meliores credim⁹. Nā n̄i q̄s meliorē se crederet neq̄q; cū etiōz p̄silia sue deliberatiōi postponeret. & tales sunt q̄ d̄ p̄p̄ sensu p̄fidūt. Et h̄mōi plerūq; cū deuori decipiunt̄ cū nolūt exēps; credere. O ḡhō vñtā te agnoscere & vñc̄ter hūili es̄s. Q

Lirca terciū de mirabili opatiōe salutē. Notā dū q̄ ipsa hūilitas h̄z efficere mirabilia opa sa⁹ luc. Driō vñcedo les q̄ oē q̄b̄ est inuicibile. nā si vñc̄ter feras bestias magnū sit: b̄ facit hūilitas q̄r fm̄ Jis̄. & Plini. & Amb. i exame. nobil̄ ēira leonis q̄ parcit p̄strat. aper q̄s & vñlus n̄ inua⁹ dūt iacces in tr̄. Sz̄ mai⁹ est q̄ hūilitas vincit demonū p̄tācē. vñ scđo Anthonio maḡ reuelatiā legit in vicaspa. q̄ vidit vñiuersam tra laq̄is dī aboli irretitā: suspirauit & dixit. Quis p̄ dñe de⁹ tot laq̄os euadere. & audiuit vocē dicente. Hūilitas sola p̄trās: quā nullo mō valēt cōtingere. Et sic pat̄z q̄ est victoriosa. Deniq̄ p̄ oīb⁹ isti⁹ mirabil̄ ē q̄ hūilitas vñc̄t iuincibile etiā diuinā maiestatē. Un̄ Bern. O felix hūilitas q̄ dei ad se trahit clementia & ei⁹ ligat opotentiā: vñc̄t iuincibile. Em̄ de minuīs q̄ p̄ hūilitatē vñcerūt sensi tentia dei quā de⁹ dictauerat q̄ deberet ciuras illa submergi Jone. iiij. Scđo hūilitas facit mirabile exorādo. q̄r vt scribit Eccl. xxv. Oratio hūilitas se nubes penetrat & n̄ discedit donec asp. al. Et sic hūilitas valer ad oīa obtinēda mirabiliter. Tercio facit mirabile liberādo. s. a picul̄ vt pat̄z de David q̄ p̄ hūilitatē evasit oīa picula inuicible. Nā Sola deuicit sup̄bissimū q̄ suaz hūilitatē. i. Reg. xvij. Ite Saulis reḡ p̄secutōes plimas evasit p̄ hūilitatē: adeo vt poruerit illū occidere nō semel si voluisset. vt p̄t̄. i. Reg. xxij dū orā clamidis illi⁹ abscidit in spelūca. Eribi⁹ dē. xxvj. ca. dū bastā illi⁹ stātē circa caput tulit latē. Un̄ Aug⁹. dicit. Humilitas custodit in oī tribulatiōne vel p̄secutiōne vt nō crepet mēs i fornace. s. tribulatiōis q̄ nō cumet vēto supbie. idō et castanea facit strepitū in igne q̄r cōtinet ven⁹tū sub cortice. Quarto facit mira iustificādo. quia ab oīb⁹ p̄t̄is expiat & iustificat. vt patet in in hoc ipso euangelio. Quinto recuperando les oīa p̄t̄a & cōseruādo. q̄r recuperat gr̄am & caritatē & cōseruat. Unde Grego. Sola virē hūilitas est repatio lese caritatis. Chrys. & Nat. odij & rite supbie est. nutrit aut̄ dilectionis humilitas est. Sic ut cinis & seruat igne in foco: sic humilitas dilectione in aio. Un̄ in demonib⁹ & p̄mis parentib⁹ bona gratia p̄ supbiez sunt p̄t̄a. sed p̄ humilitatē christi hō recupauit. R Sexū illuminādo. nā Proverb. xj. Ubi humilitas ibi sapia. quia vt Peolome⁹ dicit. inter sapientes ille sapientior est q̄ hūilior existit. Ratio quia de us mysteria abscondita sapientib⁹ reuelat par uulis. i. hūilib⁹; x̄po teste Math. xj. Hinc beatus Greg. dicit. q̄ sacra scriptura est q̄ddam pels gus in q̄ elephas natat & agn⁹ peditat. q̄r supbie

Dominica. XI. post Penthe.

In scriptura natōs nūbūl intelligit. sed bō hūlilis profundū itellec̄t scripture tangit deo dante. Ideo Boet⁹ dicit q̄ sapia vel p̄bia appārui sibi i specie būana. sic q̄ mō ad mēsurā homis se cohibebat mō sūni caceumie & tūc̄ celū rāgere videbat. q̄ dū caput alei⁹ extulisset ip̄m etiā celū penetrabat ad significādū q̄ p̄ hūlilat̄cez altitudo sapie celestis acq̄rit̄. Sept̄o facit mira sustolleo q̄ hūlitas mīro mō eraltat̄ tā in p̄senti ad grāz merito rū q̄ in fuso ad glīaz. ita q̄ ipsa est mēlura exalratōis iuxta regulā a xp̄o traditā i themate Qui se hūliliat exal. z̄c̄. Sequit̄ ḡ q̄ se plus hūliliat pl̄ exaltabis. t̄ q̄ sup̄ oēs se hūliliat sup̄ oēs exaltabit. iuxta marīmāz thopīcā. Sic simpliciter ad simpl̄r: sic maḡ ad maḡ. Exempli habem⁹ i brā v̄gie Maria z̄i xp̄o dño q̄ p̄ alīs se hūliliauerit. ideo q̄ sup̄ oēs sc̄tos z̄ angelos exaltati sūt. O ḡ sc̄ra z̄ salubris hūlitas vīnā te b̄rem⁹. O p̄cōr būlia te ad pnīaz vt exalter. Roge⁹ ita q̄ do. z̄c̄.

De eadē dñica sermonē. iij. scribere p̄missi. nū p̄p̄ festa occurritia i ca. tū q̄ si q̄s vult d̄ sup̄bia v̄l̄ de iustificātōe p̄dicare iuxta ip̄m euāgelīu p̄terit reccurrere ad fmōes q̄dragēsimales vbi de (hīmōi tractat̄.

Dñica. xi. post Penth. Sermo. i. iuxta euāge lum applicādo de obſessione diaboli.

Dducunt ei sur

a dū z mutū z dep̄cabant̄ tū vt ip̄onat illi manū Mar. vij. z̄ i euāge. bodier. no. Dñs nr̄ Jesus dei fili⁹ de cel̄ descendēs in mū. dū ad sanādū gen⁹ būanū q̄ viderat q̄ diabol⁹ ip̄m boiem fecerat surdū. ne audiret p̄cepta di q̄ obedītā. fecerat etiā mutū. l. ad p̄fīcēdū p̄cōr z ad laudādū deūz. Nam Eccl. xv. Nō est speciosa laus in ore p̄cōris. Insup̄ fecerat z cecū q̄ tenebris i grātie iuolū ne videret salutifera. Gap. ij. Errecauit eos malicia eoꝝ. Iōo mīfīcorditer voluit boiez a talib⁹ mal' curare. Et b̄ designōdo edocuit in b̄ euāgelio curādo qndā surdū z mutū.

In illo tpe Eccl̄ Jesus (tū. videam⁹ tertū. de finib⁹ tyri vēit p̄ sydonē ad mare galilee qđ est inē medios fines decapoleos. z adducit ei surdū z mutū z dep̄cabant̄ eu vt ip̄onat illi manū. Et app̄hēdēs eū de turba seorsuz; misit digitos suos i auriculas ei⁹. z expūs terigite lingua ei⁹. et suspiciens in celū ingemuit z ait. Effeta qđ est adaptare. Et statiz apte sūt aures ei⁹ z solutuz est viculū lingue ei⁹ z loq̄ba recte. et p̄cepit illis ne cui diceret. quāto maḡ aut̄ eis p̄cipiebat: tanto maḡ pl̄ p̄dicabāt z eo ap̄l⁹ admirabāt dicens. Bñ oia fecit z surdos fecit audire z mutos loq̄. Mar. vij. Juxta b̄ euāge. tria mysteria notabi⁹.

Primū de mirabili curatiōe. (p fmōe. Scdm de publicādi inhibitiōe.

Terciū de diaboli obſessione.

S Circa p̄mū de curatiōe mirabili notādū est

q̄ i b̄ euāgelio circa b̄ miraculū xp̄i plura occurrūt̄ siderāda. P̄io tps. q̄ d̄. In illo tpe. b̄ est anno xp̄i. xxi. z p̄dicationis sue ēno p̄mo. xij. kal. decēb. vt d̄ Guillerin⁹. i. i crastino sc̄te elisabeth factū est b̄ miraculū. Sc̄do loc⁹ vbi. s. b̄. sitas etiā: d̄ i euāgelio q̄ xp̄s exēs de finib⁹ tyri q̄ fuit ciuitas in tra chananeoꝝ. z p̄ 2̄ns gētīlū vbi xp̄s sanauit a demonio filiam ml̄ier chanance Mat. xv. inde exēs venit p̄ sydonē ciuitatē q̄ minor ētyro z fuit etiā in tra gētīlū. Relic̄ ḡ gētīlū bus veit ad mare galilee inē medios fines deca poleos qđ grecū est a deca. i. decēt z polis. i. ciuitas cōpositū. q̄ est regio deccē vrbū fm̄ Bedā. q̄ v̄bes circa mare galilee erāt. z ibi fēt xp̄s b̄ miraculū. Tercio ē siderād̄ mod⁹. l. q̄ xp̄s dñs curauit hūc surdū z mutū. de q̄ b̄ i euāge. q̄ curauit de turba segregādo. z sc̄do digitos i aures mitēdo. tercio sputo lingua rāgēdo. q̄rto suspiſiōdo. q̄nto ī gemisēdo. et sic adagiri mandādo. Un̄ xp̄e boꝝ mysteria aliq̄ q̄stōes occurruit declarāde. P̄io q̄rī qđ significēt p̄ būc surdū z mutū. Ad qđ rūdēt q̄ p̄ut expōit a doc. significa tur mystice p̄ ip̄z q̄libet bō p̄cōr. Rō. q̄ vt Theophil⁹ d̄. iste face⁹ fuit surdus z mutū a demone obsidēte. Sic p̄cōr bō saltē spūal̄r possidet z de mone. q̄ vt Aug⁹. d̄. p̄cōr tot demonio p̄ fu⁹ ē q̄t vīcioꝝ. Et siē nō natā fecerat surdū istū z mutū s. diabol⁹ fm̄ q̄ etiā Hiero. dīc. sic z spūal̄c̄ diabol⁹ facit p̄cōres surdos q̄ ad oia salunifera sc̄z ne audiāt p̄dicationes z dei cōminatiōes deuī dicio finali: de iferno z b̄mōi. Jē ne audiāt xp̄i sanguinē clamātē z cosdē. vñ Bēt. dicebat talia. Ue mībi si inḡt̄ fuero qm̄ req̄ret sanguis ille iustus. s. xp̄i effusus in tra. z dīcēt sicut ad Lbarn. Quid fecisti: ecce vor sanguis fratis tui. s. xp̄i clamat ad te de tra. Jē surdos facit ne audiāt clāmores paupeꝝ illoꝝ mīfēcāt̄: vt p̄ 2̄ns nec ip̄i p̄cōres dī misēdīaz p̄seq̄nt̄. Matb. v. Denī q̄ diabol⁹ p̄cōres q̄ possidet facit etiā mutos ne dep̄cent p̄ suis delict̄ sed sic stet i ill̄. Jē ne cōfirant̄ p̄cōr: nec deū laudet vt debet. Ue ḡ p̄cōribus q̄ sub demonis p̄tātē sūt. Ue q̄ surdi sunt z muti z p̄ 2̄ns dānatōis i piclo. Sc̄do q̄rī q̄ liter facit diabolus i aia surdescere boiez. Ad qđ Notādū q̄ eisdē modis fac̄ diabol⁹: q̄b̄ modis solet accidere corporalis surditas in boie. Z Advertendū ḡ q̄ siē phīsīci vel medici dicūt: surditas corporalis puenit et q̄tuor p̄cipiūs. P̄io et sono excellēti ledente. Nā Bresto. de anima dicēt Excellēs sensibile corrupit sensum. z patz in magnō tonitruo qđ zterit z cōmouet cereb̄ ac terret animū. Jē refert Basil⁹ i examerō z Bmb. q̄ de padiso frēstri alto cacumie cadētes aq̄ i caſu faciūt tātū strepitū q̄ oēs incole. xp̄e illū locū reddunt̄ surdi a pueritia. Spūal̄r. diabol⁹ fac̄t p̄cōres ml̄cos surdos ex alto sonitu et itellec̄t incōueniēti scripture sacre: ita q̄ male intelligunt̄. Ideoꝝ nec audire alias sane doctrine scripture